

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شباهنگ راد
۰۶ اکتوبر ۲۰۲۴

جنگ دستور العمل قدرت مداران بین المللی

بنا به ادله بسیار روشن، رونوشت جنگ‌های امپریالیستی اخیر در منطقه خاورمیانه را می‌شود در حد مجادله ناتمام قدرت‌های بین‌المللی [بر سر تسلط بیش از پیش ثروت‌های طبیعی و برتری طلبی به همراه حامیان ریزودرشتشان] مورد بازبینی قرار داد. اگرچه باد زدن به آتش جنگ به بهانه‌های جورواجور در منطقه خاورمیانه موضوع تازه نیست و دهه‌هاست خون و باروت در فضاء و بر شانه مردمان آن سنگینی می‌کند و افسوس چشم‌اندازی از قطع آن‌ها نیست. با این شرح درون‌مایه لغات همچون آرامش و آسایش ابتدائی برای میلیون‌ها انسان رنج‌دیده بیگانه و در مقابل نقشه تخریب و خانه‌خوابی خانه و کاشانه توسط جانین حاکم، عادی شده است. بهانه یکی پس از دیگری در دستور کار قرار می‌گیرد تا سیاست جنگی مدنظر خود را پی گیرند. آنچه از جهات متفاوت مشهود است، این است که پیدائی و نیز فزونی جنگ‌های امپریالیستی در منطقه ربطی به منافع میلیون‌ها انسان رنج‌دیده ندارد.

به علاوه ورود به قسمت‌های متفاوت نشانگر این موضوع هست که قدرت‌مداران بزرگ جهان را غرق در تعرض به زندگانی مردم و جنگ‌های دلخواه کرده‌اند و رمق و فضای آرامی برای آنان نگذاشته‌اند. به عبارت دیگر جهان پشتیبان محرومان به مقیاس غیرقابل‌توصیف، گرفتار دژ خوئی و سببیت جنگ‌طلبان و زورگویان شده است و به تبع آن سازمان دهندگان و بازیگران منطقه‌ئی [در چهارچوب سیاست‌های امپریالیستی] هزاران انسان را از دور زندگی خارج کرده‌اند و سقف را بر سر باقی‌ماندگان خراب می‌کنند تا ریشه "ظلم و ستم" را بسوزانند.

گوئی قرار بر این نیست تنگدستی، آوارگی و جنگ‌های تحمیلی و سازمان داده‌شده پایان یابد؛ گوئی قرار بر این نیست توده‌های ستمدیده فلسطین از اشغال و از تعرض ددمنشانه ارگان‌های سرکوب دولت اسرائیل خلاص شوند. جانین و سرکوبگران به فرمان نتانیا هو و با حمایت بی‌قیدوشرط و بی‌انتهای دولت‌های امپریالیستی [به‌ویژه دولت امریکا] آن‌چنان جنایاتی در حق محرومان غزه مرتکب شده‌اند و به مدت ۱ سال جان بیش از ۵۰ هزار تن را گرفتند و بیش از نیمی از ساکنان آن را آواره کرده‌اند که به تصویر کشاندن ابعاد و توضیح همه‌جانبه آن غیرممکن هست. دریا جنگ‌های ارتجاعی را نه به بخشی، بلکه به همه زندگی مردم منطقه تبدیل کرده‌اند و دامنه آن را گسترش می‌دهند و جان بیشتری می‌گیرند. به‌طور قطع حمله به لبنان هم در تداوم سیاست‌های جنگی امپریالیست‌ها و در تئانی و در توافق با بازیگران اصلی آن، یعنی دولت‌های منطقه همچون دولت ایران و اسرائیل شدت گرفته و خلاف پاره‌ای نظرات، علت تشنج و جنگ در منطقه، [تماماً] حاصل خصومت دیرینه ایران و اسرائیل بر سر هژمونی، یا "مبارزه" مدافع مظلومان با

"ظالمان" و اشغالگران نیست؛ زیرا نگاه سطحی به رویدادهای منطقه، حکایت از حقیقتی دیگر دارد مبنی بر این که هیچیک از دولت‌های منطقه بدون حمایت سیاسی و تسلیحاتی مخرب و مدرن، نیز بدون اجازه صحنه‌گردانان اصلی قادر به گسترش و فتنه‌انگیزی بیش‌ازپیش در منطقه نیستند. حمله اسرائیل به غزه و همچنین راکت‌پرانی دو بار دولت ایران [آن‌هم بااطلاع قدرت‌مداران بزرگ] به خاک اسرائیل، جز این نیست که هدف انحراف افکار عمومی از اصل قضیه و دشمن‌تراشی طبقاتی کاذب به خاطر گرم نگه‌داشتن جنگ‌های دلخواه بزرگان سرمایه هست؛ جز این نیست که منظور جلوگیری از اعتراضات رادیکال پیرامون درخواست‌های بنیادی میلیون‌ها انسان دردمند از حاکمان منطقه از جمله دولت ایران و اسرائیل است.

در هر صورت، شاهد تلاش بسیار زیاد رسانه‌های وابسته به امپریالیست‌ها و همچنین راست‌های غیردولتی [به مانند سلطنت‌طلب‌ها] هستیم متکی به این که جنگ فعلی، جنگ حقیقی [طبقاتی] دو دولت منطقه [دولت موردحمله واقع‌شده (اسرائیل) و نیز دولت متعرض (ایران)] و دیگر دسته‌های مسلح و ارتجاعی وابسته بدان‌ها هست؛ اما منفصل از ارزیابی‌های سیاسی این یا آن، آنچه از اسناد و موضع‌گیری‌ها پیداست، آن است که حمله سازمان‌یافته دولت اسرائیل به غزه، لبنان و ایران و کشتن «اسماعیل هنیه» و «حسن نصرالله» و متقابلاً راکت‌پرانی رژیم جمهوری اسلامی به خاک اسرائیل، بدون معامله و توافق صحنه‌گردانان اصلی آن، یعنی بدون آگاهی و حمایت سیاسی و به خصوص بدون جانب‌داری عملی [به طرف‌های درگیر] از طرف قدرت‌مداران بین‌المللی محال بوده و هست. کوتاه این که دولت‌های ایران و اسرائیل و دسته‌های متصل بدان‌ها، بنا به دلایل از جمله پادوهای برنامه جنگی بزرگان جهان هستند و وظیفه‌شان، پی‌جویی سیاست‌های دیکته شده جناح‌های رقیب امپریالیستی در منطقه است. نکته در منطقه خاورمیانه بسا که دهه‌هاست دیگر مناطق جهان با این‌گونه رودرروئی و به‌قصد "برقراری نظم نوین جهانی" و "خاورمیانه بزرگ" رودررو بوده و هست. بدین ترتیب جنگ خاورمیانه در این راستا و در چهارچوب تجدید آرایش سیاسی جهان بعد از فروپاشی کامل اتحاد جماهیر شوروی قابل توضیح و مازاد بر این، تکلیف حاکمیت بی‌رقیب خود به دیگر قدرت‌مداران بین‌المللی هست. جنگ‌های منطقه با چنین منظور شعله‌ور و وسیع‌تر، و با چنین منظور است که جان میلیون‌ها انسان بی‌دفاع را می‌گیرد و آواره می‌کند.

بر این اساس نمی‌شود از دیاد تشنج و جنگ‌های ارتجاعی منطقه را، در نسخه تمایل یا تماماً به‌پای اختلافات سیاسی دیرینه دو دولت ایران و اسرائیل پیچید. همان‌گونه آمده است، بیخ و بُن این جنگ‌ها به قدرت‌مداران بین‌المللی مربوط هست و کاملاً آشکار شده است که بدون پشتوانه و اطلاعات رسانی دولت‌های امپریالیستی به سوهای متفاوت درگیر همچون ایران، اسرائیل و دیگر دسته‌های مسلح و ارتجاعی وابسته بدان‌ها، آغاز و ادامه آن محال بود و هست. نمونه‌ها در این متن بسیار زیاد است. از جنگ اوکراین با روسیه که زلنسکی دلک، پی‌درپی خواهان ارسال ادوات نظامی از سوی دولت‌های امپریالیستی به‌ویژه دولت آمریکا برای ادامه جنگ خانه‌خراب به‌منظور "پیروزی" هست، تا دولت اسرائیل که راغب بیش‌ازپیش تسلیحات و راکت‌های دریافتی از آمریکا، به‌منظور ادامه جنگ و "ضربه نهائی" به دولت‌های رقیب و دسته‌های وابسته بدان‌ها است. متأسفانه دهه‌هاست فضای ناگواری در منطقه خاورمیانه حاکم شده است و روزبه‌روز به ناامنی‌های آن اضافه می‌شود؛ وضعیتی که پشت سر آن سرمایه‌داران بین‌المللی و کمپانی‌های تسلیحاتی هستند و در نتیجه، دولت‌ها و دسته‌های متفاوت ارتجاعی منطقه، بدرستی و بخوبی می‌دانند که نقش‌شان اجرای سیاست‌های نوشته‌شده جنگی دولت‌های امپریالیستی هست.

در پایان آنچه از گستره این جنگ‌ها قابل توضیح هست، آن است که در پشت پرده رویدادهای کنونی مجادله دیرینه و جنگ بالائی‌ها نهفته است و ربطی به مجادله و جنگ پائینی‌ها ندارد. زیرا که شاخصه‌ها و ترکیبات جنگ‌های انقلابی

سازمان داده‌شده از سوی نمایندگان سیاسی طبقه کارگر و دیگر اقشار ستمدیده متفاوت با آن‌ها هست؛ به دلیل آن که جهت و سمت‌وسوی جنگ‌های انقلابی، برگردانی سیستم ظالمانه حاکم در جامعه با تمامی نهادها و دسته‌های مسلح و ارتجاعی وابسته به طبقه سرمایه‌داری است. بنابراین دود جنگ‌های بالآمده در منطقه خاورمیانه به هر بهانه و عنوانی، به چشم سازندگان اصلی جامعه خواهد رفت و می‌باید با شیوه‌های گوناگون، ماهیت آن‌ها را افشا کرد و از عواقب آن‌ها گفت و نوشت.

۵ اگست ۱۴/۲۰۲۴ مهر-میزان-۱۴۰۳